

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 242**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

695-

Salon Dec. 1901.

Min följare

innehåll.

afven med det vackra utskrifva
givet delgitt, som dock är en liten
och den kunde ha varit. Jag menar
Min älskade rekommendat!

Jag får lof att skriva nedan
intrycket är färdigt af den
högt eleganta boken. Se så-
dana böra då presentböcker
se ut, det är något helt
annat än att ge oönskade
böcker. Både trycket och
illustrationerna göra sig
utmärkt. Jag tycker mycket

skap success. Jag tycker att den är värd
för undersökningen och hade den givna
Tid för din vackra boken och

men jag vill nämna och den
herrn Rammor att bli mycket
nöjd. Och alla människor, som
läsa den lilla boken Ramma
att bli tjusade af det fina
innehållet. Jag tror så säkert
att allt skall bli bra. Jag
tycker, att den danska öfver-
sättningen låter vackert
språket faller bättre än
för deras egna, ty det heroi-
ska hos Alcuin, det är så gräs-
ligt uppstytt och Jaussans är
ju mesopotamiska.

Jag var ännu skrifva ända
idag äfven om jag ej fått be-

Rammor öfver Ramma.
neta att Rammor stult eller ha
denna maver än så Rammor, att alla

ken för att säga, att jag af in-
tresse för restauraten läst ige-
nom de båda andra. Jag blef nå-
gonlunda välstämnd mot den där
Laphus i början, och då han lät flö-
ka trampa delfvar, sedan trä-
kade jag mig, igenom den skö-
na utsirade trärikheten med
någorlunda jämnmod, till jag rå-
kade på den gamla "falken" på slutet.
Det var rätt. Boccaccios mest Rända
och bäst skrifna och fullt Roustnär-
ligt utförda novell Rann kär fram i
dansk dräkt, Det var tilligen a-
blygt. Ja vi ska ju Ramma i hög
att Boccaccio säkert icke heller fann
på historien, men det var Rann, som
fann den på allfarväg och gaf den
dessa form. Ett novellämnar, som ej

om man den kan förstå. Men den kan man
allmänheten förstå, och de som vilja. De följande
som jag gör. Alla ni andra följande

fatt konstnärlig behandling må jä-
kven som helst ha rätt att ta hvil-
ket han finner det i en Krönika eller
här det berättas eller berättar det ser ut
tidning, men att vilja ta ära för nå-
got som är gjord och som skall förstå
till på köpet, det är det sländigaste jag sett.
Det är jansan ärligare och långt ifrån
så tråkig fast ej alla tjusande. Så då-
liga som i fjol äro de dock ej. Men
min Bära Tos mag tycker jag att folk
måtte märka att i den novellen är det
det friska blodet och det klappande
befruande hjärtat, de andra äro dockor
och tråkiga dockor. Det är naturligt
att Sverige hedrar sig. Hode Lophus hit-
tat på det slutet hjälps, så vore han en stor
författare, men för detta kan han väl
ingen äro vinnare. Skall man ej Brillen
kunna säga att detta är det spännande,